

Čj. UOOU-08189/13-18

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako příslušný odvolací orgán podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 20. ledna 2014 podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu, takto:

Rozklad účastníka řízení, ..., fyzické osoby podnikající podle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, s místem podnikání ..., IČ: ..., proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-08189/13-12 ze dne 29. listopadu 2013, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) zn. UOOU-08189/13-6 ze dne 21. října 2013, který byl účastníku řízení, ..., doručen dne 23. října 2013 a kterým byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 18.000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. Podkladem pro vydání uvedeného příkazu byl podnět zaslaný Úřadu, který je součástí spisového materiálu.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení umístil na svojí veřejně přístupnou internetovou doménu ..., které je provozovatelem, v rubrice „Obchodní informace“, „Neplatiči, Nespolehliví zákazníci“, v přesně nezjištěné době, nejméně však od 16. září 2013 do 2. října 2013, osobní údaje ..., trvalým pobytem ..., v rozsahu jméno, příjmení, neúplná adresa trvalého pobytu (...), označení za neplatičku, informace o průběhu jejího nákupu a fotografie, ... v rozsahu jméno, příjmení, neúplná adresa trvalého pobytu (...), označení za neplatičku a informace o průběhu jejího nákupu, ... a ... v rozsahu jméno, příjmení, neúplná adresa trvalého pobytu (...), označení za podvodníky a informace o průběhu jejich nákupu, ... v rozsahu jméno, příjmení, neúplná adresa trvalého pobytu (...), označení za podvodnici a lhářku, informace o průběhu jejího nákupu a fotografie, ... v rozsahu jméno, příjmení, neúplná adresa trvalého pobytu (...), označení za nespolehlivou zákaznici a informace o průběhu jejího nákupu, ... v rozsahu jméno, příjmení, neúplná adresa trvalého pobytu (...), označení za nespolehlivou zákaznici a informace o průběhu jejího nákupu, ... v rozsahu jméno, příjmení, neúplná adresa trvalého pobytu (...), označení za podvodnici a informace o

průběhu jejího nákupu, a ... v rozsahu jméno, příjmení, neúplná adresa trvalého pobytu (...), označení za dlužnici, informace o průběhu jejího nákupu a fotografie, a to bez jejich souhlasu.

Dne 29. října 2013 byl Úřadu doručen odpor účastníka řízení proti příkazu zn. UOOU-08189/13-6 ze dne 21. října 2013. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným odporem uvedený příkaz zrušen a správní orgán pokračoval v řízení. V podaném odporu účastník řízení uvedl, že si je vědom svého pochybení způsobeného neznalostí zákonů. Jelikož se stále zvyšuje počet zákazníků, kteří mu způsobují škodu nevyzvedáváním zásilek a nehrazením jejich objednávek, nevěděl, jakým způsobem se proti tomu bránit. Zároveň požádal o upuštění od uložení pokuty, která by byla pro jeho e-shop likvidační. Veškeré údaje již odstranil a svého jednání lituje.

Správnímu orgánu prvního stupně byla na základě výzvy doručena dne 8. listopadu 2013 kopie daňového přiznání účastníka řízení za rok 2012 a kopie výsledovky za rok 2013, neboť nebylo v technických možnostech účastníka řízení zaslat všechny kopie účetních dokladů za rok 2013. Z doručeného daňového přiznání je zřejmé, že zisk účastníka řízení za rok 2012 byl 158.779 Kč.

Dne 22. listopadu 2013 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno vyjádření účastníka řízení, ve kterém uvedl, že usiluje o maximální vstřícnost vůči svým zákazníkům, a o co nejlepší služby, což doložil výpisem z knihy návštěv na jeho webových stránkách. Opakovaně požádal o shovívavost, neboť situace v jeho podnikání je stále těžší. Dále sdělil, že údaje dotčených osob byly uvedeny v předposlední podzáložce poslední záložky internetové domény, a proto byly nesnadno dohledatelné.

Správní orgán prvního stupně konstatoval, že údaje zveřejněné na předemných internetových stránkách jsou osobními údaji dle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť se vztahují k jednoznačně určenému, resp. určitelnému subjektu údajů. Dále správní orgán prvního stupně k předmětu řízení uvedl, že účastník řízení výše uvedené osobní údaje získal v souvislosti se svou podnikatelskou činností, tj. provozováním internetového obchodu a stal se tak jejich správcem ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., a tedy odpovídá za dodržování povinností stanovených pro jejich zpracování zákonem č. 101/2000 Sb. Účastník řízení je proto mj. povinen podle § 5 odst. 1 písm. f) citovaného zákona zpracovávat tyto osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny. Zpracovávat k jinému účelu lze osobní údaje jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb., nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas.

Správní orgán prvního stupně konstatoval, že zpracovává osobní údaje svých zákazníků za účelem plnění svých práv a povinností souvisejících s provedenými obchody, a to včetně vymáhání případných pohledávek. Zveřejnění osobních údajů ve shora uvedeném rozsahu na internetové doméně účastníka řízení je ovšem třeba již bez jakýchkoli pochybností posuzovat za jiný účel zpracování ve smyslu § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2001 Sb., ke kterému účastník řízení nebyl bez předchozího souhlasu svých zákazníků oprávněn.

Z výjimek uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. (kdy lze zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů) by bylo teoreticky možné na předmětné zpracování aplikovat pouze § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Dle tohoto ustanovení může správce provádět zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů, pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby, současně ovšem musí být splněna podmínka, že takové zpracování osobních údajů není v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života. Zpracování prováděné účastníkem řízení přitom představuje dle správního orgánu hrubý zásah do osobního a soukromého života dotčených subjektů

údajů, což ve svém důsledku znamená, že na jím prováděné zpracování tuto výjimku aplikovat nelze.

K předmětu tohoto řízení dále správní orgán prvního stupně uvedl, že, bez ohledu na to, zda fyzická osoba je nebo není skutečným dlužníkem účastníka řízení, je zveřejňování osobních údajů bez souhlasu fyzických osob v souvislosti se vznikem pohledávek nepřipustným zasahováním do soukromí těchto osob, neboť zveřejněním takového údaje, který byl získán na základě soukromoprávního vztahu, může dojít k poškození dobrého jména dotčené osoby v mnoha dalších vztazích, a to jak soukromoprávních, tak veřejnoprávních. Jedná se o nátlakové jednání, kterým je porušováno i ustanovení článku 10 odst. 1 až 3 Listiny základních práv a svobod, podle něhož má každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno, každý má právo na ochranu před zasahováním do soukromého a rodinného života a každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Právní řád poskytuje nepochybně účastníku řízení dostatečné prostředky k ochraně jeho práv v případě, kdy mu skutečně nebudou ze strany zákazníků konkrétní pohledávky uhrazeny, a to včetně následného výkonu případného soudního rozhodnutí; mezi tyto prostředky zveřejňování seznamu dlužníků nepatří (viz také stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 1/2001; www.uouu.cz).

Správní orgán prvního stupně tedy na základě výše uvedeného považoval za prokázané, že účastník řízení porušil § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) tohoto zákona, za což mu rozhodnutím čj. UOOU-08189/13-12 ze dne 29. listopadu 2013 uložil v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. pokutu ve výši 12.000 Kč a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

K žádosti o prominutí sankce správní orgán prvního stupně konstatoval, že pokud byl správní delikt spáchán a účastník řízení neprokázal ve smyslu § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., že za správní delikt neodpovídá, protože vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil, nelze sankci neuložit. K okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno, se přihlíží při rozhodování o výši pokuty. Současně konstatoval, že se v žádném případě nemůže jednat o sankci likvidační, zejména s ohledem na skutečnost, že účastník řízení následně může, v případě, že od něj nelze uloženou sankci vybrat najednou [§ 156 odst. 1 písm. d) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád], požádat o rozložení její úhrady na splátky.

Při stanovení výše sankce správní orgán prvního stupně přihlédl jako k okolnosti zvyšující závažnost jednání účastníka řízení k tomu, že zveřejnil osobní údaje prostřednictvím internetu, tedy v podstatě neomezenému počtu příjemců. Dále správní orgán prvního stupně považoval za přitěžující okolnost charakter osobních údajů, které účastník řízení zveřejnil, a které, jak je popsáno výše, mohou závažným způsobem narušit soukromí dotčených subjektů údajů. Jako k okolnosti snižující závažnost jednání účastníka řízení bylo přihlédnuto k tomu, že se jeho jednání týkalo omezeného okruhu osob, dále k tomu, že účastník řízení se k protiprávnímu jednání doznal, že neprodleně odstranil osobní údaje z předmětné internetové domény, a dále přihlédl k majetkovým poměrům účastníka řízení. Po zhodnocení uvedených okolností případu uložil správní orgán prvního stupně sankci při dolní hranici zákonné sazby.

Shora uvedené rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno dne 2. prosince 2013. Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení v zákonné lhůtě dne 16. prosince 2013 rozklad.

Ve svém rozkladu účastník řízení uvedl, že si je vědom nevhodného označení dotyčných osob, přesto se domnívá, že jeho jednání nebylo natolik závažné, aby byl uznán vinným

a výrazně sankcionován. Škodlivost svého jednání označil za velmi nízkou, neboť nesměřovala k poškození osob, ale poukazovala na jejich nezákonné a neseriozní jednání a nesplnění jejich povinnosti zaplatit za objednané služby. Údaje byly uvedeny na jeho malém e-shopu s oblečením, a to v poslední záložce, v její předposlední podzáložce, která měla téměř nulovou návštěvnost. Veškeré údaje byly odstraněny ihned po obdržení příkazu.

Dále účastník řízení uvedl, že uložená pokuta je vzhledem k jeho příjmům vysoká. K zaslání kopii daňového přiznání za rok 2012 připojil také kopii plateb na sociální zabezpečení za rok 2012 a kopii plateb pojištění za rok 2012, o které byl jeho příjem dále snížen.

S ohledem na jeho současnou finanční situaci v rodině a stále těžší finanční situaci v jeho podnikání požádal o upuštění od uložení sankce. Závěrem uvedl, že jej velmi mrzí celá situace a z celé záležitosti je poučen.

Z doložených dokladů vyplývá, že účastník řízení odváděl v roce 2012 platby na zdravotní pojištění ve výši 1.697 Kč, a Okresní správě sociálního zabezpečení platby ve výši 2.046 Kč (leden a únor 2012) a 1.836 Kč (březen až prosinec 2012).

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházal jeho vydání, a dospěl k následujícím závěrům.

Odvolací orgán k žádosti účastníka řízení o upuštění od uložení sankce shodně se správním orgánem prvního stupně konstatuje, že účastník řízení neprokázal, že by naplnil požadavek stanovený v § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby k porušení právní povinnosti nedošlo. Účastník řízení zjištěný skutkový stav nijak nerozporoval, pouze opakoval své argumenty, dle kterých byl veden snahou poukázat na nezákonné a neseriozní jednání svých zákazníků, tudíž své pochybení v konečném důsledku připouští.

Vzhledem k tomu, že byly zveřejněny osobní údaje 9 osob a také vzhledem k rozsahu těchto údajů, doplněných v některých případech navíc o fotografie (získané ze sociální sítě Facebook), které účastník řízení připojil k zveřejněným údajům, nelze dle odvolacího orgánu uvažovat ani o dalším případném snížení uložené sankce, a to ani s ohledem na další doložené pravidelné měsíční výdaje účastníka řízení. Uložená pokuta přitom není dle odvolacího orgánu likvidační, přičemž doložené příjmy a výdaje účastníka řízení na tomto závěru nic nemění. V posuzovaném případě byla navíc sankce uložena u samé dolní hranice zákonné sazby. Dle odvolacího orgánu uložená sankce musí pro pachatele představovat negativní důsledek jeho protiprávního jednání a odrážet závažnost a společenskou nebezpečnost spáchaného deliktu, neboť jedině tak může mít požadovaný represivní i výchovný účinek. Prostřednictvím internetu došlo k neomezenému zpřístupnění zveřejněných osobních údajů zákazníků třetím osobám, kdy navíc byli označeni za dlužníky nebo neplatiče a tudíž mohou být s touto difamující informací spojováni i v budoucnu, což představuje značný zásah do jejich soukromí. Odvolací orgán musí navíc konstatovat, že i pokud by došlo ze strany zákazníků k nezákonnému jednání, nemá účastník řízení oprávnění bránit se proti němu popsáním způsobem.

Závěrem odvolací orgán opětovně poukazuje na možnost účastníka řízení požádat o rozložení úhrady uložené pokuty na splátky.

Odvolací orgán ze shora uvedených důvodů neshledal rozklad účastníka řízení a jím uváděné argumenty za důvodné. Napadené rozhodnutí je vydáno v souladu s právními předpisy a je zřejmé, že účastník řízení se správního deliktu dopustil.

Na základě všech shora uvedených důvodů tudíž odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze odvolat.

Praha 20. ledna 2014

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec, v. r.
předseda

Za správnost vyhotovení:
Martina Junková